

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 107.611 van 10 juni 2002
in de zaken A. 49.936/IX-2448
51.946/IX-2441.**

In zake :

- I. Guido GOOSENS,
die woonplaats kiest bij
advocaat H. DEMEESTER,
kantoor houdende te GENT,
Kortrijksesteenweg 535,
- II. 1. Jean-François BRICHAU,
2. Andreas VAN WILDERODE,
3. Bertrand TANGHE,
4. Raf LECLERCQ,
5. Marthe DE GREVE,
6. Bart TOELEN,
7. Erika GERNAEY,
8. Carl FRANCE,
9. Carin VAN DEN DOOREN,
10. Marleen VANBELLE,
11. Carinne BLEYEN,
die woonplaats kiezen bij
advocaat J. HIRSCH,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Zilverenpaardgaarde 9

tegen :

- I. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Volksgezondheid,
die woonplaats kiest bij
advocaat N. WEINSTOCK,
kantoor houdende te BRUSSEL,
De Roodebeeklaan 45,
- II. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Volksgezondheid,
die woonplaats kiest bij
advocaat E. DE BOCK,
kantoor houdende te VILVOORDE,
Xav. Buissetstraat 24

tussenkomende partij :

- I. + II.
Els DERIDDER,
die woonplaats kiest bij
advocaat A. NAVASARTIAN,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Jenatzystraat 13.

DE RAAD VAN STATE, IXe KAMER,

Gezien een eerste verzoekschrift dat Guido GOOSENS op 15 januari 1993 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van het besluit genomen op 28 januari 1992 door de staatssecretaris van Volksgezondheid waarbij aan Els DERIDDER de vergunning wordt verleend voor het openen van een voor het publiek opengestelde officina te Buizingen-Halle, Nachtegaalstraat 60;

Gezien een tweede verzoekschrift dat Jean-François BRICHAU, Andreas VAN WILDERODE, Bertrand TANGHE, Raf LECLERCQ, Marthe DE GREVE, Bart TOELEN, Erika GERNAEY, Carl FRANCE, Carin VANDEN DOOREN, Marleen VANBELLE en Carinne BLEYEN op 27 mei 1993 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van hetzelfde besluit;

Gezien de verzoekschriften tot tussenkomst van 2 juni 1993 en 14 oktober 1993;

Gelet op de beschikkingen van 4 juni 1993 en 20 oktober 1993 die de tussenkomsten van Els DERIDDER toelaten;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien de memories van de tussenkomende partij, en de "memorie van antwoord" van de onder II. vermelde verzoekende partijen;

Gezien het verslag over de zaken opgemaakt door auditeur L. VERMEIRE;

Gelet op de beschikking van 24 augustus 2000 tot voeging van de zaken;

Gelet op de beschikking van 24 augustus 2000 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memories van de verzoekende partijen;

Gelet op de beschikking van 23 oktober 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 19 november 2001, datum waarop de zaak voor onbepaalde tijd is uitgesteld;

Gelet op de beschikking van 4 april 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 6 mei 2002;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. DE BRABANDERE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. DEMEESTER, die verschijnt voor de verzoeker sub I, van advocaat J. HIRSCH, die verschijnt voor de verzoekers sub II, van advocaat N. WEINSTOCK, die verschijnt voor de verwerende partij sub I, van advocaat R. MOONEN, die loco advocaat E. DE BOCK verschijnt voor de verwerende partij sub II, en van advocaat N. WEINSTOCK, die loco advocaat A. NAVASARTIAN verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het andersluidend advies van auditeur L. VERMEIRE;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaken.

Overwegende dat de gegevens van de zaken kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Op 5 september 1988 dient Els DERIDDER een vraag in strekkende tot het verkrijgen van een vergunning voor het openen van een voor het publiek opengestelde apotheek te Buizingen (Halle) aan de Kleutersbaan 2, op 26 mei 1989 gewijzigd naar de Nachtegaalstraat 60. Aangevoerd wordt dat de geplande vestiging gesitueerd is in het centrum van de deelgemeente Buizingen met een dichte bevolking van circa 2.000 inwoners en dat de vier dichtstbijgelegen bestaande apotheken zich alle op meer dan 1,5 km bevinden. Op te merken valt dat vroegere aanvragen voor lokaties in dezelfde omgeving, gedaan door de verzoeker in de eerste zaak, steeds werden geweigerd, de laatste bij ministerieel besluit van 15 april 1987.

1.2. Na de notificatie aan de belanghebbende apothekers en de representatieve beroepsorganisaties reageren deze afwijzend. De provinciegouverneur verleent geen advies, zodat dit geacht moet worden gunstig te zijn. De adviezen uitgebracht door de APB, OPHACO, de Provinciale geneeskundige commissie en de farmaceutisch inspecteur zijn ongunstig. Deze laatste wijst op het bevolkingscijfer van Halle dat geen bijkomende apotheek toelaat en op de afstand met de bestaande apotheken. Ook de inspecteur-generaal van de farmacie verleent een ongunstig advies. Het is gebaseerd op de vaststelling dat er op het grondgebied van de stad Halle reeds 16 apotheken zijn met daarbij 4 adjunct-apothekers terwijl het bevolkingscijfer er niet zoveel toelaat en dat, wegens de nabijheid van vier bestaande apotheken, de geplande apotheek de behoeften van 2.500 inwoners niet zal dekken, zonder dat dit laatste concreet wordt berekend.

1.3. Op 7 mei 1990 adviseert de vestigingscommissie de aanvraag ongunstig, omdat weliswaar aan de afstandsvoorwaarde van artikel 1, § 3, a, van het koninklijk besluit van 25 september 1974 is voldaan, maar niet aan de voorwaarde de behoeften te dekken van minstens 2.500 inwoners aangezien de geplande apotheek te midden van 4 bestaande apotheken - 2 te Halle en 2 te Buizingen - ligt en omdat er thans reeds een overconcentratie van apotheken bestaat, de patiënten de keuze hebben tussen meerdere officina's en de geneesmiddelendistributie op normale en regelmatige wijze is verzekerd.

1.4. De aanvraagster stelt tegen dat advies een beroep in bij de commissie van beroep. Voor deze commissie wordt gewag gemaakt van een nieuw feit, namelijk dat ingevolge een grenscorrectie een der vier in de omgeving gevestigde apotheken, de apotheek VAN WILDERODE gelegen aan de Alsebergsesteenweg te Buizingen, zich thans bevindt op het grondgebied van de gemeente Huizingen. Apotheker GERNAEY, eveneens gevestigd op het grondgebied van de deelgemeente Buizingen, dient haar opmerkingen in, waarbij zij voornamelijk stelt dat de apotheek VAN WILDERODE nog steeds hetzelfde cliënteel verzorgt, dat hetzelfde geldt wat haarzelf betreft en dat aan de bestaande situatie niets gewijzigd is sinds de aanvraag voor de de Kerckhove d'Exaerdestraat werd verworpen. De Inspecteur der Apotheken besluit in een aanvullend advies van 16 december 1991 dat ingevolge het nieuw gegeven inzake de apotheek VAN WILDERODE, de geplande apotheek het vereiste quorum van 2.500 inwoners bereikt.

1.5. Op 17 december 1991 verleent de commissie van beroep een gunstig advies, dat in hoofdzaak als volgt is gemotiveerd :

“Overwegende dat onderhavige aanvraag betrekking heeft op de oprichting van een nieuwe vestiging te Buizingen, Nachtegaalstraat nr. 60, deelgemeente Halle.

Overwegende dat de fusiegemeente Halle op 01 januari 1988 32.768 inwoners telde, met 15 apotheken verdeeld als volgt :

Halle: 20.650 inwoners met 11 apotheken en 2 adjunct-apothekers.

Buizingen: deelgemeente: 5.387 inwoners met 1 apotheek

Lembeek: deelgemeente met 6.432 inwoners met 3 apotheken en 1 adjunct-apotheker

dat de fusiegemeente Halle op 1 maart 1991 (Belgisch Staatsblad van 15/10/1991), 32.768 inwoners telt, met hetzelfde aantal apotheken als hierboven vermeld.

Overwegende bijgevolg dat op demografisch vlak, krachtens art. 1 § 2 en § 2.a van het K. B. van 25 september 1974 zoals tot op heden gewijzigd, de oprichting van een bijkomende apotheek totaal is uitgesloten.

Overwegende dat verzoekster zich evenwel beroept op de uitzonderingsbepaling gesteld in art. 1 § 3 waarin wordt gesteld dat in weerwil van de criteria bepaald in art. 1 § 2 toch een bijkomende apotheek kan worden toegelaten indien aan de gestelde voorwaarden is voldaan t.t.z. in casu deze gesteld in artikel 1 § 3 - a, nl. indien de dichtstbijgelegen apotheek zich op ongeveer 1 km bevindt van de geplande apotheek en indien deze laatste de behoeften dekt van 2.500 inwoners

Overwegende dat de deelgemeente Buizingen 5.387 inwoners telde (verslag van Inspecteur-Generaal dd. 03/11/1989) en de plaats van vestiging gelegen is in een wijk op 300 m van de kerk van Buizingen en respectievelijk verwijderd is:

- van de apotheek Van Wilderode, steenweg op Alseberg - op 2,2 km,
- van de apotheek Gernaey, steenweg op Alseberg - op 1,8 km
- van de apotheek Tanghe, St.-Rochusstraat 113; Halle - op 1,9 km,
- van de apotheek Leclercq, St.-Rochusstraat 15, Halle - op 1,6 km.

dat evenwel uit een getuigschrift van de gemeente Beersel dd. 20/11/1991 is gebleken dat de apotheek Van Wilderode niet te Buizingen is gelegen, doch sinds een grenscorrectie doorgevoerd in 1982, gedomicilieerd is in de gemeente Beersel-Steenweg naar Alseberg 994, met het gevolg dat in de deelgemeente Buizingen slechts één apotheek gevestigd is nl. deze van Gernaey, daar waar het rapport van de Inspecteur-generaal dd. 03/11/1989 en het advies van de Vestigingscommissie onjuist gewag maken van 'twee apotheken gevestigd in Buizingen'.

Overwegende dat de geplande vestiging weliswaar gelegen is te midden van drie apotheken, waarvan twee gelegen op het grondgebied Halle en één in de deelgemeente Buizingen.

dat de apotheek Van Wilderode al is deze ook, zoals hoger gezegd, gelegen in de gemeente Beersel Huizingen slechts op 2,2 km verwijderd is van de geplande officina.

Overwegende dat de Vestigingscommissie van oordeel is dat de geplande apotheek onmogelijk de behoeften kan dekken van 2.500 inwoners, daar waar reeds een overconcentratie van apotheken bestaat en de geneesmiddelen-distributie op normale en regelmatige wijze verzekerd is.

Wat betreft de behoeftendeckking van 2.500 inwoners.

Overwegende dat de twee vestigingen gelegen langs de Alsebergsesteenweg ongetwijfeld aangewezen zijn niet alleen op de inwoners van de Alsebergsesteenweg, maar eveneens op deze woonachtig in de straten

ten noorden van de Groenstraat rekening houdend met het feit dat deze straten - aangeduid in het rood op het bijgevoegd stratenplan - op kortere afstand gelegen zijn van de twee aldaar gevestigde apotheken dan van de geplande officina, en het wegennet, verbonden met de Alsebergsesteenweg, meer mogelijkheden daartoe stelt om de twee op de Alsebergsesteenweg gelegen officina's te bereiken.

dat volgens attest afgeleverd door de gemeente Halle dd. 05/10/1990, in bedoelde straten gelegen tussen de Alsebergsesteenweg en ten noorden van de Groenstraat 2.826 inwoners woonachtig zijn;

dat daarenboven voor deze twee officina's rekening dient gehouden met de inwoners woonachtig ten noorden van de Alsebergsesteenweg en in de gemeente Beersel ;

dat twee vestigingen gelegen in Halle - St.-Rochus - aangewezen zijn op +/- 7.882 inwoners (zie attest gemeente Halle van 05/10/1990), gezien de kortere afstand tot de twee aldaar gevestigde officina's.

Overwegende dat geografisch gezien de volgende straten, gelegen in het centrum Buizingen, in de omgeving van de geplande vestiging, aangewezen zijn op deze laatste :

Acacialaan - Biezeput - Degelaenstraat - Delleput - Dorpslaan - Dorekensveld - Eikenlaan - Eizingendorp - Floralaan - Groenstraat - Kleutersbaan - Kerkstraat - Kornijkveld - Kerkhoflaan - Kluisbos - Karel Nerinckxlaan - Liekensstraat - Lindenlaan - Handelberghlaan - Nachtegaalstraat - Patrijzenlaan - Platanenlaan - St.-Jozeflaan - Sum - Vinkenlaan - Zenneweg - Vandepeereboomstraat tot Karel Nerinckxlaan - De Kerchove d'Exaerdestraat van het gemeenteplein Buizingen tot Groenstraat, samen goed voor 2.595 inwoners.

Overwegende dat het uiteraard een feitelijke appreciatie vergt met een onderzoek van de plaatselijke toestand aldaar, om uit te maken of de vestiging van de nieuwe apotheek de behoeften zal dekken van deze 2.595 inwoners, veeleer dan de in de omgeving liggende apotheken.

dat in casu voornoemde inwoners in de onmiddellijke omgeving van de geplande officina woonachtig zijn, en in feite een woonkern darstellen, gelegen in de invloedssfeer van de nieuwe vestiging ;

dat de deelgemeente Buizingen een geografische entiteit uitmaakt en gezien haar ligging afgestemd is op de geplande officina, met het gevolg dat de verder afgelegen 4 apotheken niet de minste aantrekkingskracht nog uitoefenen.

Overwegende bijgevolg, dat aan de twee voorwaarden gesteld in art. 1 § 3 a zowel wat betreft de afstand van 1 km als de behoeftendeckking van 2.500 inwoners is voldaan, zodat bedoelde aanvraag van aard is een meer adequate, doeltreffende en regelmatige geneesmiddelenvoorziening in het belang van de volksgezondheid tot stand te brengen”.

2. Over de ontvankelijkheid van het beroep in de zaak A.49.936/IX-2448.

2.1. Overwegende dat de verzoeker GOOSENS zelf meerdere aanvragen heeft ingediend om een apotheek te kunnen openen te Buizingen en deze telkens werden afgewezen, namelijk bij ministeriële besluiten van 28 oktober 1980, 9 juli 1982 en 15 april 1987; dat de verwerende partij zijn belang betwist, stellende dat, wijl verzoeker zelf erkent dat hij berust heeft in die vroegere talrijke negatieve beslissingen, hij bezwaarlijk de afwijzing van deze vroegere aanvragen kan laten gelden als blijk van zijn belang terzake, nog afgezien van het feit dat uiteraard de

termijn voor het indienen van een beroep bij de Raad van State sedert jaren verstreken is en dat, in zoverre hij eveneens stelt dat "hij zich als ten eerste gegriefd kan achten des te meer omdat zijn dossier zoals reeds hoger aangehaald meer dan volledig was en alle mogelijke gegevens omtrent bevolking, afstanden, etc. ... bevatte", dit een herhaling uitmaakt van wat voorafgaat, zodat verzoeker niet kan hard maken dat hij een actueel belang heeft bij zijn beroep voor de Raad van State; dat de tussenkommende partij zich bij die exceptie aansluit;

2.2. Overwegende dat de afgewezen aanvrager van een vergunning niet alleen een belang heeft om de afwijzende beslissing zelf te bestrijden, maar in het algemeen, ook belang heeft om een soortgelijke aan een andere persoon wel verleende vergunning te bestrijden, al was het maar omdat hij in geval van vernietiging daarvan een nieuwe kans krijgt om zelf een vergunning te krijgen; dat in deze zaak het, bij een eventuele nietigverklaring, zal afhangen van de redenen waarom deze wordt uitgesproken of verzoeker kans maakt om zelf een vergunning te krijgen; dat aldus op zijn minst de vraag of verzoeker een belang heeft samenhangt met de vraag van de gegrondheid van zijn beroep alsook van de gegrondheid van het beroep A.51.946/IX-2441;

3. Over de ontvankelijkheid van het beroep in de zaak A.51.946/IX-2441.

3.1.1. Overwegende dat verwerende partij, bijgevallen door de tussenkommende partij, opwerpt dat de vordering laattijdig is aangezien het beroep slechts werd ingesteld één jaar en vier maanden na de bestreden beslissing, terwijl minstens de verzoekers 1, 3, 5, 7, 8, 9 en 10, aan wie de aanvraag was medegedeeld, niet kunnen loochenen vroeger ervan op de hoogte te zijn geweest en zij naar alle waarschijnlijkheid de andere verzoekers op de hoogte hebben gebracht; dat volgens verwerende partij het volstrekt onwaarschijnlijk zou zijn dat zij pas één jaar en twee maanden na de toekenning van de vergunning hiervan op de hoogte werden gebracht naar aanleiding van een affiche van de firma CLEMENT, gespecialiseerd in apothekersuitrustingen, in het uitstalraam van de winkel in aanbouw, dit is op een moment dat de apotheek van tussenkommende partij reeds quasi geopend is; dat zij verwijst naar de rechtspraak inzake bouw- en verkavelingsvergunningen volgens welke het recht behoort aan de waakzamen en dat de beroepstermijn loopt zodra men op de hoogte is of moest zijn van het verlenen van die vergunning, waarna men binnen een redelijke termijn daarvan inzage dient te nemen;

3.1.2. Overwegende dat de verzoekers in hun verzoekschrift stellen dat zij pas op 30 maart 1993, toen apotheker BRICHAU toevallig langs het adres van de vergunde officina passeerde, van de toekomstige opening in kennis werden gesteld door een affiche van de firma CLEMENT, gespecialiseerd in de inrichting van apotheken; dat zij op de exceptie nog antwoorden dat zij enkel op de hoogte werden gebracht van de aanvraag voor het adres aan de Kleutersbaan, niet van de adreswijziging en dat verwerende partij niet nauwkeurig bewijst dat zij eerder kennis hadden van het verlenen van de vergunning dan op 30 maart 1993 toen één van de verzoekers, apotheker BRICHAU, toevallig langs het adres van de vergunde officina passeerde en daar de affiche van firma CLEMENT zag hangen, terwijl werken nog in uitvoering waren; dat volgens hen de vergelijking met de rechtspraak inzake bouw- en verkavelingsvergunningen niet opgaat nu de stedenbouwwetgeving regels bevat inzake de officiële bekendmaking van deze vergunningen, hetgeen niet het geval is voor de reglementering inzake vestiging van officina's;

3.1.3. Overwegende dat zo weliswaar de verzoekers, of althans sommigen onder hen, in kennis werden gesteld van de aanvraag om een officina te openen, zij niet in kennis werden gesteld van de beslissing waarbij die vergunning werd verleend en ook geen openbare bekendmaking daarvan, op een of andere wijze, is voorgeschreven; dat, in zoverre aan de verzoekers een gebrek aan diligentie wordt verweten, moet worden vastgesteld dat de vergunning werd verleend op 28 januari 1992, of meer dan drie jaar nadat zij was aangevraagd, dat zij gold voor een ander adres dan dat vermeld in de oorspronkelijke aanvraag en niet wordt betwist dat de nieuw vergunde apotheek meer dan één jaar later werd geopend; dat, in tegenstelling met wat geldt voor de bouwvergunningen, een derde belanghebbende louter uit het optrekken van een gebouw niet kan afleiden dat aldaar een apotheek gevestigd zal worden en dat daarvoor wellicht een vergunning werd afgegeven; dat verwerende partij niet aantoont dat de verzoekers in de tweede zaak meer dan zestig dagen vooraleer zij op 27 mei 1993 hun annulatieberoep hebben ingesteld, van de bestreden vergunning een voldoende kennis hadden; dat de exceptie niet opgaat;

3.2.1. Overwegende dat de tussenkomen partij het belang van de verzoekers betwist, stellende dat deze, als apothekers gevestigd in de omgeving wier invloedssfeer wordt aangetast, zich niet kunnen beroepen op een wettig belang daar de vestigingsreglementering de volksgezondheid en een behoorlijke geneesmiddelenvoorziening beoogt, niet het vrijwaren van de positie van de verzoekers; dat zij voorts opmerkt dat niet voor elke verzoeker individueel wordt aangeduid

welk nadeel hij van de bestreden beslissing ondervindt, dat het recht om een apotheek te openen een burgerlijk recht is, dat krachtens artikel 7 van het decreet D'Allarde van 2-17 maart 1791 tot afschaffing van het gildewezen, de vrijheid van handel en nijverheid geldt en dat krachtens artikel 6.1. van het Verdrag van 19 december 1966 inzake economische, sociale en culturele rechten eenieder recht heeft op de mogelijkheid in zijn onderhoud te voorzien door middel van vrijelijk gekozen of aanvaarde werkzaamheden; dat dit alles volgens tussenkomende partij weliswaar niet meebrengt dat de vestiging van bepaalde commerciële of vrije beroepen niet aan een vergunning kan worden onderworpen, maar wel dat het belang van verzoekers restrictief moet worden onderzocht en niet tot gevolg heeft dat derden via de vestigingsreglementering een concurrentiestrijd uitvechten; dat zij er tenslotte op wijst dat artikel 2 van de wet van 5 augustus 1991 tot bescherming van de economische mededinging alle overeenkomsten tussen ondernemingen verbiedt die de mededinging op de Belgische betrokken markt, of op een wezenlijk deel ervan, merkbaar verhinderen, beperken of vervalsen, overeenkomsten die van rechtswege nietig zijn; dat in casu de verzoekers klaarblijkelijk een dergelijke overeenkomst zouden hebben gesloten om samen op te treden tegen de vestiging van een eventuele concurrent zodat onderzocht dient te worden of die overeenkomst of onderling afgestemde feitelijke gedraging niet in strijd is met de mededingingswet;

3.2.2. Overwegende dat ook al wordt een regeling getroffen met een oogmerk van algemeen belang, zulks niet verhindert dat die regeling kan worden ingeroepen door een particulier met het oog op de vrijwaring van zijn persoonlijk belang; dat dit enkel uitgesloten zou zijn wanneer dat persoonlijk belang strijdig is met het algemeen belang dat de ingeroepen regeling beoogt te dienen;

3.2.3. Overwegende dat in zoverre verzoekers aanvoeren dat de vigerende reglementering het vestigen van een bijkomende apotheek in hun nabijheid niet toelaat, zij zich beroepen op een regeling die in het algemeen belang is ingesteld; dat, indien zij door de Raad van State in het gelijk worden gesteld, aldus de wettigheid zal zijn hersteld; dat zoals reeds gezegd het belang van de verzoekers kan samenvallen met het algemeen belang; dat, overigens, tussenkomende partij niet betwist dat noch het decreet d'Allarde noch artikel 6.1. van het Verdrag van 19 december 1966 inzake economische, sociale en culturele rechten uitsluiten dat de vestiging van bepaalde beroepen aan een vergunning wordt onderworpen; dat de vaststelling dat de verzoekers een collectief verzoekschrift hebben ingediend hun belang niet onwettig maakt; dat, immers, louter daaruit niet

kan worden afgeleid dat hun optreden enkel tot doel heeft de concurrentie te beperken, doch het moet worden vermoed erop gericht te zijn de wettigheid te herstellen; dat de exceptie niet opgaat;

4. Over de gegrondheid van het beroep in de zaak A. 49.936/IX-2448.

4.1.1. Overwegende dat de verzoeker in de eerste zaak -Guido GOOSENS- in een enig middel schending van het gelijkheids- en niet-discriminatiebeginsel en gebrek aan afdoende motieven aanvoert; dat hij stelt dat nu een vergunning wordt verleend op grond van dezelfde gegevens die in zijn geval aanleiding gaven tot een weigeringsbeslissing, zonder dat deze ommezwaai wordt gemotiveerd; dat hij de volgende gegevens vermeldt : beide aanvragen vermelden als invloedssfeer Buizingen met 5.387 inwoners, verzoeker rekende op 2.889 of 2.972 inwoners terwijl DERIDDER zich beperkt tot 2.595 inwoners; in zijn geval werd gesteld dat de apothekers GERNAEY en VAN WILDERODE zich te Buizingen bevonden terwijl nu in de zaak DERIDDER wordt vastgesteld dat apotheker VAN WILDERODE wegens een grenscorrectie zich niet meer in Buizingen bevindt, wat als een nieuw gegeven wordt aangevoerd, hoewel het reeds werd meegedeeld in het kader van de aanvraag van verzoeker en niet in aanmerking werd genomen; dat verzoeker voorts wijst op een aantal volgens hem merkwaardige verschillen in de motivering van de respectieve adviezen van de commissie van beroep, inzonderheid waar enerzijds gesteld wordt dat in een zone tussen de K. Nerinckxlaan en de Groenstraat in zijn geval de 2.500 inwoners niet bereikt worden en anderzijds wel voor DERIDDER, en dat enerzijds wat hem betreft geoordeeld wordt dat een concentratie tot stand zou komen terwijl anderzijds voor DERIDDER tot het besluit wordt gekomen dat Buizingen een woonkern uitmaakt die op de geplande officina is aangewezen; dat hij zich ook afvraagt of de laatste negatieve beslissing in zijn geval wel was opgesteld aan de hand van de vele stukken die hij bij zijn dossier had gevoegd;

4.1.2. Overwegende dat de verwerende partij vooreerst antwoordt dat het de Raad van State niet toekomt zich bij de beoordeling van de motivering van de bestreden beslissing in de plaats te stellen van de bevoegde overheid die daarover diende te oordelen, zij het dan dat de Raad moet nagaan of de overheid haar beoordeling op redelijke en in rechte en in feite aanneembare redenen heeft gesteund; dat zij stelt dat de bestreden beslissing behoorlijk gemotiveerd is door een verwijzing naar het advies van de commissie van beroep, hetwelk zelf zeer

zorgvuldig is opgesteld en getuigt van een grondig onderzoek van de feitelijke toestand, zodat de beoordeling van de tegenpartij berust op redelijke en in rechte en in feite aanneembare redenen; dat zij wat de grief aangaande de vergelijking met het vorige advies van de commissie van beroep betreft aanvoert dat de kentering op redelijke, in feite en in rechte aanneembare feiten berust, dat enerzijds de commissie van beroep kennis heeft genomen van het feit dat de apotheek VAN WILDERODE niet te BUIZINGEN is gelegen doch - sinds een grenscorrectie doorgevoerd in 1982 - in de gemeente BEERSEL, hetgeen voor gevolg heeft dat in de deelgemeente BUIZINGEN slechts één apotheek gevestigd is namelijk die van GERNAEY, daar waar het rapport van de inspecteur-generaal en de Vestigingscommissie het ten onrechte hadden over twee apotheken gevestigd te BUIZINGEN, dat anderzijds de commissie van beroep gesteund heeft op de afbakening van een invloedssfeer van 2.500 inwoners waarbij, na inschatting van de feitelijke toestand, vastgesteld werd dat er een invloedssfeer van 2.500 inwoners kon worden afgebakend op basis van de berekening van de inwoners van de straten op de kaart van straten die dicht bij de geplande vestiging liggen dan bij om het even welke apotheek en binnen dat gebied de inwoners werden opgegeven, zodat men aan meer dan 2.500 inwoners kwam, zonder rekening te houden met de bestaande apotheken te HALLE en te HUIZINGEN; dat volgens verwerende partij de ommekeer in de mening van de commissie dus steunt op feitelijke gegevens die te achterhalen zijn in het dossier;

4.1.3. Overwegende dat verzoeker repliceert dat hem niet kan worden verweten geen beroep bij de Raad van State te hebben ingesteld tegen de voor hem afwijzende beslissingen, dat hij wel aanklaagt dat aan de in dezelfde omstandigheden verkerende tussenkomende partij wel een vergunning werd verleend, dat de adreswijziging van apotheek VAN WILDERODE niets veranderde aan de feitelijke gegevens en overigens reeds bekend was toen zijn aanvraag werd beoordeeld;

4.1.4. Overwegende dat verzoeker in zijn laatste memorie, op de opmerking in het auditorsverslag dat hij geen stukken voorlegt waaruit blijkt dat zijn aanvraag berustte op dezelfde gegevens als die van Els DERIDDER, antwoordt “dat dit dossier blijkbaar niet kan opgevraagd worden” maar uit de nooit tegengesproken feitelijke gegevens blijkt dat de invloedssfeer juist dezelfde was en dat aangaande het begrip “overconcentratie” er een totale ommezwaai is;

4.2.1. Overwegende dat vooraf eraan moet worden herinnerd dat verzoeker meerdere aanvragen heeft ingediend om een apotheek te mogen openen in Huizingen en dat deze telkens geweigerd werden, maar dat hij die weigeringsbeslissingen nooit heeft bestreden met een annulatieberoep; dat hieruit volgt dat verzoeker niet ontvankelijk kan aanvoeren dat, zo aan Els DERIDDER de vergunning kon worden verleend doordat ze aan de vestigingsvoorwaarden voldeed, ze onregelmatig is omdat ze dan ook aan hem had moeten worden verleend; dat hij op zijn minst moet aantonen dat de vergunning ook niet aan Els DERIDDER kon worden verleend;

4.2.2. Overwegende dat de laatste aanvraag van verzoeker een adres betrof in de de Kerckhove d'Exaerdelaan 28, volgens de tussenkomen partij gelegen op 450 meter van de locatie waarop de bestreden vergunning betrekking heeft; dat, blijkens de zich in het dossier bevindende plattegronden die straat het grootste deel van Buizingen van Zuid-west naar Noord-oost doorsnijdt vanaf de kerk in de richting van Huizingen; dat verzoeker nalaat in zijn laatste memorie nadere gegevens over de plaats van de door hem geplande officina te verstrekken;

4.2.3. Overwegende dat volgens het advies dat de commissie van beroep over de laatste aanvraag van verzoeker heeft verleend, en dat zich wel in het dossier bevindt, verzoeker als invloedssfeer aanspraak maakte op een gebied tussen de K. Nerinckxlaan en de Groenstraat; dat op het eerste gezicht dat gebied samenvalt met dat waarop tussenkomen partij aanspraak maakte; dat, nog daargelaten de hiervoren in 4.2.1. geformuleerde opmerking, niet kan worden gesteld dat de commissie verzoeker ongelijk heeft behandeld; dat, immers, waar zij oordeelde dat in dat gebied de 2.500 inwoners niet konden worden bereikt en daarin een andere mening blijkt te zijn toegedaan dan aangaande de aanvraag DERIDDER, zij aan haar vaststelling toevoegde: “het betreft inderdaad een loutere evaluatie door geen enkel bewijs gestaafd”; dat Els DERIDDER aan de commissie een lijst van alle straten waarop zij aanspraak maakte heeft voorgelegd met telkens vermelding van het aantal inwoners, zodat de bevolking van de invloedssfeer waarop zij aanspraak maakte nauwkeurig berekend kon worden, terwijl niet duidelijk is of verzoeker dat ook heeft gedaan; dat hij in zijn verzoekschrift spreekt over een precies getal van 2.972 inwoners in zijn laatste aanvraag en verwijst naar attesten van het gemeentebestuur met de bevolking per straat, maar die stukken niet worden overgelegd en niet vaststaat of verzoeker ten behoeve van de commissie van beroep een precieze lijst van straten met het aantal inwoners heeft opgesteld met betrekking tot de

invloedssfeer waarop hij aanspraak maakte; dat, zoals vermeld, hij die gegevens ook niet heeft aangevuld nadat hem in het auditorsverslag erop was gewezen dat hij geen stukken had voorgelegd waaruit zou kunnen blijken dat zijn aanvraag op dezelfde gegevens berustte als die van de tussenkomen partij; dat hij zich in zijn laatste memorie beperkt tot de vage opmerking “dat dit dossier blijkbaar niet kan opgevraagd worden”; dat nu verzoeker ook niet poogt aan te tonen dat in tegenstelling tot zijn aanvragen, die van Els DERIDDER niet voldeed aan de voorwaarden van artikel 1, § 3, van het koninklijk besluit van 25 september 1974, op zijn ter terechtzitting gestelde vraag om de dossiers betreffende verzoekers vroegere aanvragen op te vorderen bij het ministerie van Volksgezondheid, niet hoeft te worden ingegaan;

4.2.4. Overwegende dat wat het in aanmerking nemen van de adreswijziging van de apotheek VAN WILDERODE betreft, en hoewel de verwerende partij in deze zaak de mening is toegedaan dat zij inderdaad een rol heeft gespeeld in de beoordeling van de aanvraag van DERIDDER, verwezen dient te worden naar de behandeling van het beroep in de zaak A.51.946/IX-2441;

4.2.5. Overwegende wat betreft het argument inzake de overconcentratie, dat in haar advies van 18 november 1986 de commissie van beroep dat gegeven bijkomend in aanmerking nam met verwijzing naar het rapport van de Inspecteur-generaal van de Farmacie; dat het gezien moet worden als conclusie van wat voorafgaat en niet van aard is om, als de commissie dan in een later advies tot een andere conclusie komt, die laatste te vitiëren; dat het middel niet gegrond is;

5. Over de gegrondheid van het beroep in de zaak A.51.946/IX-2441.

5.1.1. Overwegende dat de verzoekers in de tweede zaak een enig middel ontleen aan “de schending van artikel 1, § 1, van het koninklijk besluit van 25 september 1974 doordat Buizingen qua huisvesting en ruimtelijke ordening geen afgelegen woonkern is, de vergunde officina niet beantwoordt aan de behoeften van minstens 2.500 inwoners, de invloedssfeer van bestaande apotheken wordt beperkt, geen rekening wordt gehouden met de officina VAN WILDERODE en een overconcentratie van apotheken op een bepaalde plaats in Groot-Halle wordt in het leven geroepen”; dat verzoekers dat middel als volgt toelichten :

“Dat de wettelijke voorwaarden voor de opening voor het publiek van een nieuwe officina hier duidelijk niet verenigd zijn;

Dat de nieuwe officina aan de voorwaarden niet beantwoordt om de behoeften van tenminste 2.500 inwoners te voldoen, zonder in deze berekening de personen te begrijpen die woonachtig zijn in de invloedssfeer van andere officina's, zoals hieronder zal worden aangetoond;

Dat qua huisvesting en ruimtelijke ordening, deze streek geen afgelegen woonkern uitmaakt;

Dat uit de bij huidig verzoekschrift gevoegde plattegrond blijkt dat de nieuwe officina in forse mate een invloedssfeer zou nemen, niet alleen van de vier apothekers genoemd in het advies van de Beroepscommissie, maar ook van de acht andere dichtbij gelegen officina's, maar ook van de zeven apotheken die in het centrum van Halle gevestigd zijn op een afstand van minder dan twee kilometer en die hun activiteiten op bevredigende wijze uitoefenen voor de betrokken bevolking ter vrijwaring van de volksgezondheid;

Dat de 5.387 inwoners van Buizingen voor de aflevering van hun geneesmiddelen zich begeven ofwel naar de twee apotheken die gevestigd zijn op de steenweg op Alseberg, dewelke een sterke aantrekkingskracht uitoefent, ofwel naar de tien dichtbij gelegen apotheken van Halle;

Dat hieruit met zekerheid afgeleid kan worden dat de nieuwe officina geen 2.500 inwoners kan polariseren zonder zich een gedeelte van de invloedssfeer van de bestaande officina's toe te eigenen en een overconcentratie van apotheken op de bepaalde plaats in Groot-Halle in het leven te roepen (schending van artikel 1 § 1, 2° en § 3 a en b van het koninklijk besluit van 25 september 1974);

Dat apotheker GOOSENS, Guido op 20 april 1978 een aanvraag had ingediend met het oog op de opening van een officina te Buizingen aan de Floralaan, 5, dewelke verworpen werd door ministerieel besluit van 28 oktober 1980;

Dat dezelfde een nieuwe aanvraag heeft ingediend op 27 januari 1981 voor de opening van een officina te Buizingen aan de O. de Kerchove d'Exaerdestraat, 28, dewelke eveneens geweigerd werd door ministerieel besluit dd. 9 juli 1982;

Dat dezelfde een nieuwe aanvraag op 11 januari 1983 heeft ingediend dewelke op 15 april 1987 eveneens verworpen werd;

Dat dezelfde een nieuwe aanvraag heeft ingediend op 9 februari 1993;

Dat valt op te merken dat, gevat met de voorlaatste hierboven vermelde aanvraag, de vestigingscommissie op 15 april 1985 een ongunstig advies heeft uitgebracht;

Dat de motivatie deze was die hierboven uiteengezet wordt;

Dat rekening dient te worden gehouden met de ontwikkeling van de situatie ter plaatse;

Dat terwijl het aantal inwoners weinig schommelt (Groot-Halle: 33.367 inwoners op 31 december 1992- Buizingen 5.358 inwoners) het aantal adjunct-apothekers van drie tot zeven vermeerderd werd (één bij ap. Van Wilderode sedert 1986- één bij ap. Tanghe vanaf 1990- twee bij ap. Beaujean -één bij ap. Van Belle en één bij ap. Debremaecker - ap. Brichau heeft een adjunct-apotheker sedert 1978);

Dat ook valt op te merken dat de vestigingscommissie een negatief advies had uitgebracht op de aanvraag van apotheker Els DERIDDER, waarin ongeveer dezelfde argumentatie werd aangebracht als bij de beoordeling van de verzoeken van Apotheker GOOSENS;

Dat als de beroepscommissie een gunstig advies heeft uitgebracht voor de opening van de officina van Apothekeres DERIDDER, Els, heeft zij als een vaststaand feit aangenomen dat de plaats waar deze geopend moest worden een afgelegen woonkern uitmaakte die dus door geen enkele bestaande officina op bevredigende wijze bediend werd;

Dat ten onrechte, men geen rekening heeft willen houden met de officina van tweede verzoeker omdat deze te Beersel gelegen zou zijn en dus niet zou kunnen meetellen;

Dat het probleem dat zich stelt, namelijk te weten of deze officina zich op het grondgebied van Beersel, deelgemeente Huizingen, of op het grondgebied van Halle, deelgemeente Buizingen bevindt, tussen deze twee gemeenten betwist wordt (zie de tegenstrijdige getuigenschappen van deze twee gemeentebesturen die bij huidig verzoekschrift gevoegd zijn);

Dat gezien de kwestie die zich hier afspeelt, deze is van een overconcentratie van officina's, het feit dat één van de dichtstbijgelegen apotheken zich op het grondgebied bevindt van de ene of van de andere gemeente, hoegenaamd zonder belang is;

Dat een onderzoek van het plan laat blijken dat de lijst van de straten in het advies van de beroepscommissie verkeerd is;

Dat inderdaad de Groenstraat van uit de Kerckhove d'Exaerdestraat op zijn rechterkant door geen enkele verkeersader met de Nachtegaalstraat wordt verbonden, met uitzondering van de Kluisbos die door een woud loopt en dus op die plaats onbewoond is, terwijl op de linkerkant van de Groenstraat men zes à zeven straten telt die naar het noorden leiden;

Dat niet alleen de inwoners van het noorden van de Groenstraat, maar ook deze van de Groenstraat zelf, geenszins in aanmerking kunnen worden genomen, des te meer dat zij in de invloedssfeer begrepen worden van de apotheken gelegen op de Alsebergsesteenweg en veel dichter gelegen zijn bij de officina's van tweede en zevende verzoekers;

Dat in elk geval, de Karel Nerinckstraat en aanpalende straten die volledig aansluiten, bij de deelgemeente Halle Stad behoren;

dat de inwoners absoluut niet tot de invloedssfeer van de deelgemeente Buizingen behoren;

Dat derhalve de zagezegde afgelegen woonkern die bediend zou moeten worden door de nieuwe officina, geen 2.500 inwoners telt”;

5.1.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat de Raad van State bij zijn beoordeling dient te steunen op in rechte en in feite aanneembare redenen en niet op loutere veronderstellingen zoals geformuleerd door verzoekers, zoals dat er binnen de wettelijk voorgeschreven invloedssfeer van 1 km rond de nieuwe officina meer dan 2.500 te bedienen burgers wonen en geen andere apotheek voorhanden is; dat de adviezen waarnaar verzoekers verwijzen, bij de behandeling in eerste aanleg inderdaad negatief waren, maar zulks niet ter zake dienend is, aangezien er in graad van beroep enkele, volledig nieuwe, gegevens aangebracht werden die, naar alle waarschijnlijkheid, ook voor deze adviesorganen, voldoende reden zouden hebben gevormd om hun mening te herzien; dat volgens verwerende partij het vaststaat dat de geplande apotheek ongeveer 2.595 inwoners van Buizingen zal bedienen, aantal dat waarschijnlijk hoger zal liggen door de onmiddellijke nabijheid van de kerk en het station met bushalteplaatsen, en dat de omgeving een eigen woonkern uitmaakt; dat verwerende partij tenslotte stelt dat de redeneringen van verzoekers in verband met het normale traject dat bepaalde inwoners van bepaalde straten zullen afleggen om naar de apotheek te gaan even subjectief is als oncontroleerbaar, terwijl zij niet goed begrijpt wat verzoekers bedoelen wanneer zij stellen dat niet alleen de inwoners ten noorden van de

Groenstraat buiten de invloedssfeer van de nieuwe officina liggen : behoudens vergissing werden de bewoners van het gebied ten noorden van de Groenstraat nooit meegerekend; dat tussenkomen partij zich bij dat verweer ten gronde aansluit;

5.1.3. Overwegende dat verzoekers repliceren dat de verwerende partij alleen gewag maakt van vier apotheken en de zeven apotheken gevestigd in het centrum van Halle niet in aanmerking neemt; dat zij stellen dat aldus de nieuwe officina de zeventiende zou zijn voor 32.284 inwoners, wat wijst op een overconcentratie van apotheken, en strijdig is met artikel 1, § 1, 2° van het koninklijk besluit van 25 september 1974; dat het advies van de beroepscommissie een bepaald objectief element niet in het oog had genomen, namelijk dat zij geen rekening had gehouden met de invloedssfeer van de officina van verzoeker VAN WILDERODE; dat in zoverre er verwezen wordt naar het bestaan van een station, dat station gelegen is te Buizingen, steenweg naar Alseberg waar verzoekster GERNAEY gevestigd is; dat, los daarvan, bewezen is dat Apotheker Els DERIDDER niet tot 2.595 inwoners komt en dat de beroepscommissie heeft verzuimd de afname van clientèle van de Halse Apotheken, die al geen 2.500 inwoners per officina tellen, onder ogen te nemen;

5.1.4. Overwegende dat verzoekers in hun laatste memorie beklemtonen dat de beweerde overbrenging van de apotheek VAN WILDERODE naar Huizingen helemaal geen nieuw feit uitmaakt daar die apotheek op dezelfde plaats is gebleven met hetzelfde cliënteel, en dat zij zich enkel ingevolge een grenswijziging thans op het grondgebied van Huizingen bevindt; dat zij er wat de apotheken VAN WILDERODE en GERNAEY betreft op wijzen dat deze niet Huizingen maar Buizingen bedienen en dat de inwoners van Huizingen door een andere apotheek bediend worden, inbegrepen de omgeving van de Alsebergse steenweg;

5.2.1. Overwegende dat artikel 1 van het koninklijk besluit van 25 september 1974, zoals het gold toen de bestreden beslissing genomen werd, als volgt luidde :

"§ 1. De criteria die erop gericht zijn een behoorlijke spreiding van de voor het publiek opengestelde apotheken te organiseren zijn :

1° het beperken van het aantal apotheken tot een maximum per gemeente, zoals bepaald in de hiernavolgende paragrafen;

2° het voorkomen van een te grote concentratie van apotheken op een bepaalde plaats;

3° het voorzien in de noden van afgelegen woonkernen.

§ 2. Naargelang het bevolkingscijfer van de gemeente :

- meer dan 30.000 inwoners
- 7.500 tot 30.000 inwoners
- minder dan 7.500 inwoners

bedraagt, mag het aantal voor het publiek opengestelde apotheken niet hoger zijn dan het quotiënt van de deling van het totaal aantal inwoners door respectievelijk :

- 3.000
- 2.500
- 2.000

Per bestaande apotheek waarin twee of meer apothekers gelijktijdig en effectief in voltijdse betrekking hun beroepswerkzaamheden uitoefenen, wordt het bevolkingscijfer met 5.000 verminderd op voorwaarde dat :

- a) deze toestand bestond vóór het indienen van de aanvraag
- b)(...).

(...)

§ 3. In afwijking van het bepaalde in § 2 mag de vestiging van een bijkomende apotheek worden toegestaan :

- a) indien de dichtstbijgelegen apotheek zich op ongeveer 1 km bevindt van de geplande apotheek en indien deze laatste de behoeften dekt van 2.500 inwoners;
- b) indien de dichtstbijgelegen apotheek zich op ongeveer 3 km bevindt van de geplande apotheek en indien deze laatste de behoeften dekt van 2.000 inwoners;
- c) indien de dichtstbijgelegen apotheek zich op ongeveer 5 km bevindt van de geplande apotheek en indien deze laatste de behoeften dekt van 1.500 inwoners.";

5.2.2. Overwegende dat niet wordt betwist dat, wanneer het globale bevolkingscijfer van de fusiestad Halle in aanmerking genomen wordt -32.768 inwoners- de apotheek van de tussenkomen partij niet vergund kon worden op basis van de algemene criteria van artikel 1, § 2; dat zij enkel vergund kon worden indien aan de voorwaarden van de uitzonderingsregeling in artikel 1, § 3, a), was voldaan, meer bepaald aan de voorwaarde dat de geplande apotheek de behoeften dekt van 2.500 inwoners, aangezien ook niet wordt betwist dat aan de afstandsvoorwaarde van ongeveer 1 km is voldaan; dat verzoekers stellen dat die bevolkingsnorm niet werd gehaald en betwisten dat de geplande apotheek zal voorzien in de noden van een afgelegen woonkern en dat een te grote concentratie van apotheken daardoor zal worden voorkomen, zoals bedoeld in artikel 1, § 1; dat zij blijkbaar ook de mening zijn toegedaan dat daarbij het algemeen bevolkingscriterium niet enkel globaal moet worden toegepast op de bevolking van de hele gemeente, maar ook op die van de zogenaamde deelgemeente waar de nieuwe apotheek gevestigd wordt en dat voor het bepalen van de invloedssfeer geen rekening mag worden gehouden met inwoners van aanpalende gemeenten;

5.2.3. Overwegende dat het bepaalde in artikel 1, § 3 zoals het toen gold een bijkomende apotheek toeliet in een afgelegen woonkern indien zij op een bepaalde afstand van de dichtst bijgelegen apotheek wordt ingeplant en aan de

behoeften van een bepaald aantal -hier minimum 2.500- inwoners tegemoet komt; dat het de Raad van State niet toekomt zich bij het beoordelen van feitelijke gegevens -hier inzonderheid de invloedssfeer gerekend in inwoners van de geplande apotheek- in de plaats te stellen van de vergunnende overheid; dat de Raad van State, belast met de wettigheidscontrole, echter wel moet nagaan of de overheid deze beoordeling op in rechte en in feite aanneembare redenen heeft gesteund en zij daarbij de grenzen van de redelijkheid niet heeft overschreden;

5.2.4. Overwegende dat, vooreerst, verzoekers stelling niet kan worden aangenomen als zou de bestreden vergunning niet kunnen worden afgegeven omdat zij zich daardoor een deel van de invloedssfeer van de bestaande apotheken toe-eigent; dat uiteraard de bevolking van Buizingen, zonder de geplande officina, steeds op een bestaande apotheek aangewezen zal zijn, ook als deze zich op een afstand van meer dan 1 km bevindt en zij aldus tot de invloedssfeer van die apotheken gerekend moet worden; dat volgens de opvatting van verzoekers dan nooit een nieuwe apotheek zal kunnen worden gevestigd in toepassing van de uitzonderingsregeling van artikel 1, § 3; dat die regeling echter precies mogelijk maakt dat van de invloedssfeer van de bestaande apotheken een deel wordt afgenomen mits aan de aldaar gestelde voorwaarden, die gericht zijn op onder meer een adequate spreiding van de officina's in het belang van de volksgezondheid, wordt voldaan; dat die regeling ook niet vereist dat het aantal inwoners dat op de geplande apotheek aangewezen is per deelgemeente wordt berekend of het geen inwoners van aanpalende gemeenten mag omvatten, zoals verzoekers dat zien, aangezien enerzijds de algemene regeling van artikel 1, § 1, enkel rekening houdt met het globaal bevolkingscijfer per gemeente en, anderzijds, de uitzonderingsregeling van artikel 1, § 3, enkel met criteria zoals afstand, invloedssfeer, afgelegen woonkern; dat, voorts, met “een te grote concentratie van apotheken op een bepaalde plaats” situaties worden bedoeld zoals die in het centrum van de stad Halle waar de meeste apotheken zich op korte afstand van elkaar bevinden terwijl de mogelijkheid om krachtens de uitzonderingsregeling een bijkomende apotheek te vestigen op voorwaarde dat er een voldoende minimum afstand is tot de bestaande apotheken, precies tot doel heeft dat euvel te verhelpen en een “behoorlijke spreiding” te organiseren; dat de commissie van beroep weliswaar vaststelt dat de apotheek VAN WILDERODE zich thans op het grondgebied van Huizingen bevindt, maar daar helemaal geen gevolgen aan verbindt wat de invloedssfeer van de geplande apotheek betreft; dat zij integendeel, zoals ook de vestigingscommissie dat had gedaan, uitdrukkelijk aanneemt dat een aantal

inwoners van Buizingen aangewezen zijn op de apotheken langs de Alsebergse steenweg, te weten GERNAEY en VAN WILDERODE; dat verzoekers geen ernstige argumenten aanreiken om de vaststelling dat Buizingen een aparte woonkern vormt, in wiens centrum in de nabijheid van de kerk de nieuwe apotheek gevestigd wordt, te ontkrachten; dat louter de omstandigheid dat de commissie van beroep de feitelijke toestand anders beoordeelt dan de vestigingscommissie en vroeger soortgelijke aanvragen steeds werden afgewezen niet van aard is om haar beoordeling te vitiëren; dat enkel moet worden nagegaan of die andere beoordeling in rechte of in feite aanneembaar is; dat bijgevolg louter de vraag rest of de commissie van beroep regelmatig tot haar conclusie is kunnen komen dat meer dan 2.500 inwoners voor hun behoeften op de geplande apotheek waren aangewezen;

5.2.5. Overwegende dat de commissie van beroep stuk voor stuk de straten opsomt wier inwoners aangewezen zijn op de geplande officina en aldus tot een getal van 2.595 inwoners komt, welke zij aanmerkt als “in de onmiddellijke omgeving van de geplande officina woonachtig zijn, en in feite een woonkern daarstellen, gelegen in de invloedssfeer van de nieuwe vestiging”; dat blijkens de overgelegde plattegronden het in essentie gaat om het westelijke gedeelte van de deelgemeente Buizingen, behalve het gedeelte ten noorden van de Groenstraat, dat dichterbij ligt bij de voornoemde apotheken GERNAEY en VAN WILDERODE of deze beter kan bereiken, plus enkele straten aan de oostkant van de vroegere stad Halle die dichterbij de geplande vestiging gelegen zijn; dat hierbij alle inwoners van de oost-west lopende Groenstraat zelf -239 inwoners- tot de invloedssfeer van de geplande apotheek gerekend worden;

5.2.6. Overwegende dat de verzoekers de beoordeling van de commissie van beroep slechts concreet betwisten wat betreft de inwoners van de Groenstraat en die van de straten op het grondgebied van de vroegere stad Halle; dat wat die laatste betreft -Karel Nerinckstraat en ten noorden ervan gelegen straten- uit de plattegrond redelijkerwijze kan worden afgeleid dat zij dichterbij liggen bij de geplande apotheek en deze vandaar uit ook even gemakkelijk of gemakkelijker te bereiken is dan de bestaande apotheken TANGHE en LECLERCQ te Halle; dat zoals gezegd, het bestaan van een vroegere gemeentegrens daarbij geen determinerende rol kan spelen; dat wat de Groenstraat betreft, de verzoekers weliswaar terecht vaststellen dat de meeste straten die erop uitmonden en die de commissie van beroep trouwens tot de invloedssfeer van de apotheken GERNAEY en VAN WILDERODE rekent, in de richting van die apotheken gaan; dat dit

gegeven echter niet zonder meer aan toont dat de conclusie van de commissie van beroep daarom onredelijk is; dat, immers, de afstand van diverse punten van de Groenstraat tot de geplande apotheek even kort of zelfs korter is dan die tot de apotheken VAN WILDERODE en GERNAEY en de commissie opmerkt dat de nieuwe apotheek in het centrum van de deelgemeente is gelegen; dat derhalve, zo misschien kan worden aangenomen dat een aantal inwoners van de Groenstraat redelijkerwijze tot de invloedssfeer van de genoemde apotheken gerekend moet worden, niet is aangetoond dat dit aantal inwoners zo groot is dat daardoor de invloedssfeer van de vergunde apotheek beneden 2.500 inwoners zou dalen; dat het middel niet gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De beroepen worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van de beroepen, bepaald op 1.189,92 euro, komen ten laste van de verzoekende partijen, ieder voor een bedrag van 99,16 euro.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op 148,74 euro, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op tien juni 2000 en twee, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	L. HELLIN,	staatsraad,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
	Th. VAN RAEMDONCK,	toegevoegd griffier,

De griffier,

De voorzitter,

Th. VAN RAEMDONCK.

J. DE BRABANDERE.